

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M.K., L.G., P.J., P.J. i M.J.
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną w stosunku do P.J.;**
- 2. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej w stosunku do M.K., L.G., P.J. i M.J.;**
- 3. oddala wnioski M.K. i L.G. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 4. zasądza od strony pozwanej na rzecz P.J. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 5. zasądza od strony pozwanej na rzecz P.J. i M.J. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna skarżącego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 maja 2016 r. w stosunku do powoda P.J. jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.), gdyż w przypadku powoda P.J. wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwoty 26 152 zł zasądzonej na jego rzecz tytułem roszczenia głównego (art. 398² § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 maja 2016 r. w stosunku do powodów M.K., L.G., P.J. i M.J..

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych dotyczących: a) potrzeby wyjaśnienia charakteru prawnego opinii biegłego sądowego - rzeczoznawcy majątkowego o spadku wartości nieruchomości wydawanej w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości, sporządzanej na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 519 ze zm.) celem ustalenia, czy wycena spadku wartości nieruchomości sporządzona przez rzeczoznawcę majątkowego powołanego przez sąd w postępowaniu stanowi operat szacunkowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 2147 ze zm.), podlegający ocenie organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych, b) oceny istnienia

związku przyczynowego między wejściem w życie obszaru ograniczonego użytkowania a spadkiem wartości nieruchomości w sytuacji, w której przed wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania immisje (hałas) były większe niż po wejściu w życie obszaru ograniczonego użytkowania.

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Zaprezentowane twierdzenia skarżącego nie wystarczają do wykazania, by w sprawie doszło do wątpliwości, które mogłyby wyczerpywać przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazane kwestie zostały już wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym także w sprawach objętych skargami kasacyjnymi skarżącego (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2016 r., II CSK 100/16, nie publ., z dnia 24 listopada 2016 r., II CSK 113/116, i z dnia 1 czerwca 2017 r., II CSK 602/16, nie publ.).

W zakresie charakteru prawnego opinii biegłego sądowego - rzeczoznawcy majątkowego nie wywołuje wątpliwości, że sporządzenie przez biegłego w postępowaniu sądowym opinii dotyczącej wartości nieruchomości lub wartości nieruchomości po uwzględnieniu ograniczeń wynikających z ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania jest operatem szacunkowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami i co do zasady może podlegać sprawdzeniu przez organizację zawodową rzeczoznawców. Opinia ta stanowi dowód w sprawie, a więc podlega ocenie sądu, do którego należy decyzja, czy zachodzą przesłanki do złożenia wniosku o ocenę jej prawidłowości.

W zakresie pytania dotyczącego związku przyczynowego Sąd Najwyższy przyjął, że z samej treści art. 129 ust. 2 z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska wynika, że odszkodowanie łączy się z ograniczeniem korzystania z nieruchomości, a nie z utratą możliwości dochodzenia roszczenia o zaprzestanie negatywnego oddziaływania na nieruchomość. Ograniczeniem tym jest już samo ustanowienie obszaru organicznego użytkowania. Na skutek jego ustanowienia dochodzi bowiem do zawężenia granic prawa własności.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w stosunku do powodów M.K., L.G., P.J. i M.J. (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Oddalając zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie od skarżącego na rzecz powódki M.K. zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy miał na względzie fakt, że pełnomocnik powódki nie dostrzegł, iż skarga kasacyjna dotknięta jest wadami powodującymi odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, lecz wnioskował o jej oddalenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, nie publ.).

Oddalając wniosek o zasądzenie od skarżącego na rzecz powódki L.G. zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy miał na uwadze to, że został on złożony po zwróceniu przez Sąd Najwyższy złożonej przez pełnomocnika powódki odpowiedzi na skargę kasacyjną. Wniosek ten został więc złożony po upływie terminu do złożenia odpowiedzi na skargę kasacyjną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2014 r., III SK 38/13, nie publ.).

O kosztach postępowania kasacyjnego należnych powodom M.J., P.J. i P.J. Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 oraz art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.